

Döden

Döden står i en oupplyst gränd intill ett par trasiga gatulyktor.

Bolmar på sin pipa och betraktar de få passerande på affärsgator.

Han står där insvept i mörkret, tack vare barnens bus och lek.

Lugn, väntandes för att rycka med någons själ, kall och likblek.

Rökringarna, för varna de alerta, men även snärja trötta strövare.

Snabbt slukar han åt sig själarna, som en van rövare och mördare.

Berövar han vad själarna längtar efter mest; vila, värme och ett tak.

Drar han ner, dit där själar försmäktar, till dödens självaste gemak.

Skriven 2010-04-07 | Kristian Lind © 1999-2010

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kristian Lind med Poeter.se id #32612 innehar upphovsrätten